

UZASADNIENIE

W dniu 23 września 2013r. (...) sp. z o.o. (dalej jako: powód, P.) wytoczył powództwo przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. (dalej jako: pozwany, Ruch) przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zapłatę na jego rzecz kwoty 103.512,33 zł, w tym kwoty 494,41 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 5 września 2013r. do dnia zapłaty, kwoty 100.061,55 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 września 2013r. do dnia zapłaty i kwoty 2.956,37zł z odsetkami ustawowymi od dnia 10 września 2013r. do dnia zapłaty, oraz kosztów sądowych w wysokości 1.294,00zł, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i zwrotu opłaty manipulacyjnej operatora systemu e-C. w wysokości 25,88zł.

(pozew k.5-11)

W dniu 21 listopada 2013r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powoda kwotę 103.512,33 zł w tym kwoty 494,41 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 5 września 2013r. do dnia zapłaty, kwoty 100.061,55 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 września 2013r. do dnia zapłaty i kwoty 2.956,37zł z odsetkami ustawowymi od dnia 10 września 2013r. do dnia zapłaty, oraz kwotę 4919,88 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

(nakaz zapłaty k. 12)

W dniu 11 listopada 2013r. pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty w, którym zarzucił iż pozwany uregulował swoje zobowiązania wobec powoda.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 15-18, 163-165)

Pismem z dnia 16 maja 2014r. powód: cofnął powództwo co do kwoty 103 512, 33 zł wraz z ze zrzeczeniem się roszczenia w związku z zapłatą tej kwoty przez pozwanego po wniesieniu powództwa, oraz ograniczył powództwo do żądania zasądzenia na jego rzecz odsetek ustawowych w wysokości 961, 36 zł od kwoty roszczenia głównego: od kwoty 494,41 zł od dnia 5 września 2013r. do dnia zapłaty, tj. do 8 października 2013r. w wysokości 5,28 zł, od kwoty 100.061,55zł od dnia 8 września 2013 r. do dnia zapłaty, tj. do 3 października 2013r. w wysokości 926,60 zł i kwoty 2.956,37zł od dnia 10 września 2013r. do dnia zapłaty, tj. do dnia 4 października 2013r. w wysokości 29,48 zł oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(pismo powoda z dnia 16 maja 2014r. k.179-182)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód zawarł z pozwanym w dniu 3 kwietnia 2002 r. umowę nr (...), w dniu 26 maja 2003 r. umowę nr (...) oraz w dniu 16 września 2004r. umowę nr (...)(dalej jako: „Umowy”). Przedmiotem tych umów był kolportaż przez pozwaną prasę, o tytułach określonych szczegółowo w tych umowach.

(umowy wraz z aneksami k. 98-145)

Powód wykonywał zobowiązania wynikające z przedmiotowych Umów przez Oddział (...) w S.(dawniej: Oddział (...) w K.).

(okoliczność bezsporna)

W dniu 29 lipca 2011 r. strony zawarły porozumienie, które uszczegółowiło zasady współpracy między stronami. M.in. w porozumieniu tym określono zasady i terminy za kolportaż prasy na podstawie faktur VAT, tj. 55 dni od daty sprzedaży.

(porozumienie k. 150)

Powód za dokonanie kolportażu wystawił na rzecz pozwanego następujące faktury VAT:

1. Fakturę VAT nr (...) z dnia 31 lipca 2013r. na kwotę 494,41 zł, w której data sprzedaży została oznaczona na dzień 5 lipca 2013 r. zaś termin płatności na dzień 4 września 2013 r. (55 dni od zakończenia sprzedaży),
2. Fakturę VAT nr (...) z dnia 30 lipca 2013r. na kwotę 100.061,55zł, której data sprzedaży została oznaczona na dzień 13 lipca 2013 r., zaś termin płatności na dzień 7 września 2013 r. (55 dni od zakończenia sprzedaży),
3. Fakturę VAT nr (...) z dnia 30 lipca 2013 r. na kwotę 2.956,37zł, której data sprzedaży została oznaczona na dzień 9 lipca 2013 r., zaś termin płatności na dzień 8 września 2013r. (55 dni od zakończenia sprzedaży).

(faktury VAT k. 151 – 153)

Pozwany z tytułu wyżej wymienionych faktur dokonał zapłaty na rzecz powoda następujących kwot:

1. w dniu 3 października 2013 r. kwotę 153 869, 16 zł, z której – zgodnie z dyspozycją pozwanej – pokryto należność główną w wysokości 100 061, 53 zł wynikającą z faktury VAT nr (...);
2. w dniu 4 października 2013 r. kwotę 200 023, 95 zł, z której – zgodnie z dyspozycją pozwanej – pokryto należność główną w wysokości 2 956, 37 zł wynikającą z faktury VAT nr (...);
3. w dniu 8 października 2013 r. kwotę 244 208, 77 zł, z której – zgodnie z dyspozycją pozwanej – pokryto należność główną w wysokości 494, 41 zł wynikającą z faktury VAT nr(...).

(potwierdzenia przelewu k. 170 – 175)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o odsetki ustawowe jest usprawiedliwione co do zasady i co do wysokości.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c., stanowiącego zgodnie z art. 359 § 1 k.c. formalne, ustawowe źródło odsetek. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia choćby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Istotne jest więc ustalenie momentu, w którym dłużnik opóźnił się ze spełnieniem świadczenia.

W niniejszej sprawie istotne są zatem: wysokość kwoty, od której liczone są odsetki ustawowe, data początkowa liczenia odsetek oraz data końcowa liczenia odsetek.

Powód żąda zasądzenia na jego rzecz odsetek ustawowych w wysokości 961, 36 zł od kwoty roszczenia głównego: od kwoty 494,41 zł od dnia 5 września 2013r. do dnia zapłaty, tj. do 8 października 2013r. w wysokości 5,28 zł, od kwoty 100.061,55zł od dnia 8 września 2013 r. do dnia zapłaty, tj. do 3 października 2013r. w wysokości 926,60 zł i kwoty 2.956,37zł od dnia 10 września 2013r. do dnia zapłaty, tj. do dnia 4 października 2013r. w wysokości 29,48 zł.

Pozwany nie zakwestionował żadnego faktu, z którego powód wywodzi skutki prawne w zakresie dotyczącym roszczenia o odsetki ustawowe, w tym wysokości dochodzonych odsetek skapitalizowanych od poszczególnych roszczeń i sposobu ich obliczenia.

Natomiast wyliczenia powoda w zakresie dat początkowych liczenia odsetek, dat końcowych liczenia odsetek, kwot od których należy liczyć odsetki ustawowe oraz wysokości odsetek ustawowych i sposobu ich wyliczenia.

W związku z tym Sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, i okoliczność, że strona nie wypowiedziała się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, uznał te fakty za przyznane na podstawie art. 230 k.p.c.

Powód cofnął powództwo i zrzekł się roszczenia co do kwoty 103 512, 33 zł z uwagi na zapłatę przez pozwanego należności głównej po wytoczeniu powództwa.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Stosownie do art. 203 § 4 k.p.c., sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Z uwagi na to, że powód cofnął powództwo i zrzekł się roszczenia w zakresie kwoty 103.512,33zł, Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w tym zakresie uznając, iż z okoliczności sprawy wynika, iż cofnięcie pozwu oraz zrzeczenie się roszczenia nie są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa, gdyż cofnięcie pozwu i zrzeczenie się roszczenia nastąpiło na skutek zaspokojenia roszczenia przez pozwanego.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., ponieważ pozwany w całości przegrał proces.

Sąd zasądził na rzecz powoda koszty procesu, na które składają się: koszty zastępstwa procesowego w pierwszej instancji w kwocie 3.600,00 zł (§ 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tj. Dz. U. 2013, poz. 490)), koszt opłaty od pełnomocnictwa procesowego w wysokości 17 zł oraz koszt opłaty stosunkowej od pozwu w wysokości 1294,00 zł, stanowiącej ¼ należnej opłaty sądowej.

Według art. 108 § 1 k.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym postępowanie. W tym sensie Sąd orzeka także o nieuiszczonych kosztach sądowych na rzecz Skarbu Państwa. Do kosztów tych należy kwota 3 882, 00 zł tytułem nieuiszczonych kosztów z tytułu opłaty sądowej od pozwu obliczona zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, jako 5 % wartości przedmiotu sporu z uzupełnieniem regulacji z art. 19 ust. 2 pkt 1 tejże ustawy, według której sąd pobiera od powoda ¼ opłaty sądowej od pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

SSR del. Przemysław Feliga

(...).

(...)